

Typografiens historie:

Gruppe 4 (Hanne, Drescher og Bjarne)
Transitional & Humanist (sans serif)

Typeface eksempler:

Transitional:

- Baskerville
- Bookman
- Georgia
- Times New Roman
- Adriene
- Mrs. Eaves

Kendetegn og opbygning:

Transitional:

Transitional type font er en form for overgang mellem gamle og nye skrifttyper. De gamle Old Style Tradition og den nye Modern Period. Den er som regel med seriffer. Disse skrifttyper har stor kontrast mellem tykke og tynde linjer (grundstreger og hårstreger) og de er mere lige. Serifferne er kurvede og bredere end før. Stilen har stor x-højde og over- og underlængder er relativt små i forhold til ved Old Style-skrifterne.

Romain du Roi

Den franske kong Louis XIV bestilte i 1692 en skriftdesigner til at designe en skrift med større forskel på hår- og grundstreger og som var tegnet vha. passer og linial. Skriften hed »Romain du Roi« (kongens roman). Som følge af konstruktionsmetoden var skriften mere mekanisk end tidligere skrifter var. Skriften var færdigudviklet i 1745 og bestod af 82 snit (varianter).

Skriften Baskerville

John Baskerville var direktør i et firma, som ikke havde noget med tryk eller typografi at gøre. Da han gik på pension i 1750, startede han et trykkeri op. Han var meget kritisk overfor tidens trykteknik og mente, han var i stand til forbedre alle grene af den. Han tegnede »den perfekte skrift« Baskerville inspireret af Romain du Roi. De bøger han satte med sin skrift var med større linjeafstand og større marginer end hvad der var normalt for tiden. Det blev ikke godt modtaget i England, men i resten af Europa, blev hans teorier om grafisk design efterhånden anerkendt. John Baskerville forbedrede desuden bøgernes papir-kvalitet og selve trykteknikken og gjorde det derved muligt at gengive de mere sarte seriffer og hårstreger, som var typiske for hans skrift.

Humanist

Humanist type fonten er karakteriseret ved sin skrånende cross-bar på sit lower-case "e". Derudover er den også kendt for at have en relativ lav x-højde. Den er også karakteriseret ved dens lave kontrast mellem tykke og smalle strokes (så der er næsten ingen variation i stroke tykkelsen). Ydermere kan det ses at Humanists tittle på "i'et" er forskudt mod højre. Den er også kendetegnet ved at være en virkelighedstro font, som vil sige at man får det til at ligne at det var et menneske som faktisk skrev det med egne hænder, som passer godt sammen med de humanistiske værdier, om menneskets individualitet og rationalitet.

Sans-serif:

Humanist Sans-serif er et mere moderne tag på den klassiske typeface Humanist fra 1400-tallet. Det har et mere moderne look, da det har et mere minimalistisk brug af kontrast mellem strokes. Udover det er tittlen på "i'et" nu centreret. Det er fremstillet i en mere kursiv form (i nogle tilfælde), og har ikke den samme menneskelige håndskrift, som Humanist havde i 1400-tallet.

Tal har versal-højden i disse skrifttyper.

Designperiode:

Transitional:

Den transitional fonttype er fra oplysningstiden (1700-tallet). Den periode blev set som en overgangs periode i forhold til videnskaben, da meget udviklede sig. At være kritisk og sætte spørgsmålstejn ved tingene var det det handlede om i oplysningstiden.

- Kendetegn for designperioden:

- Transitional:

- **Rokoko:** en overdådig stil hvor man fokuserede på asymmetri, snirkler, kurver, forgyldning og pastel farver. Denne stil var dog meget kortvarig.
- **Nyklassicisme:** helt modsat Rokoko, hvor man stilen fokuserede på at vise et tidløst værk med virkelighedsnære farver og motiver, med en stærk baggrund og et vinkelret perspektiv.
- Transitional fonttype har elementer fra begge designperioder: det lidt mere fine fra Rokoko (og de andre Old Style fonts) med de kurvede seriffer, men har de lige linjer og kontrasten fra nyklassicismen.

Humanist:

Humanist fonttypen er fra 1400-tallet i perioden hvor begrebet humanisme og dens værdier var meget udbredte (1300-tallet til 1600).

Det første løse typefaces var kendt som *Blackletters*, som var meget brugt i middelalderen, men hurtigt faldt fra igen da dens tunge, mørke og nogle gange ulæselige font, simpelthen ikke gik mere, da der kommer mere læselige fonts, som virkede mere dejlige på øjnene. Her træder Humanist ind på banen.

Humanist typefacen kom i 1460s og 1470s, og var opbygget, ikke på den mørke og tunge form som *Blackletters*, men i stedet en mere lys og mere åben form inspireret af de italienske humanist forfattere. Humanist typefacen var på samme tid også den første *roman* types.

Det blev meget brugt i skrifter af de kongelige og af videnskabsmænd og filosoffer for udgivelse af ny viden og information.

Sans-serif:

Humanist Sans-serif kom meget senere hen i tiden. ca. 500 år efter Humanist typefacens oprindelse kom Edward Johnston i 1916, med den første Humanist Sans-serif typeface.

Han var inspireret af den klassiske typeface og ville give det et mere moderne spin, så det kunne blive mere relevant igen da dets mere klassiske og menneskelige look var næsten forsvundet gennem tiden.

Derefter kom der flere på banen med deres egne ideer for Humanist sans-serif, som Eric Gill(Gill Sans) i 1928, som ligesom Johnston var inspireret af det klassiske look Humanis serif kom med i sin tid.

Humanist sans-serif bliver brugt til mere små tekster i forhold til Humanist, da den ikke har seriffer. Den er derfor brugt på mapper, skilte, transport servicer og blev i 2012 brugt til vejledning skilte i OL i London.

Kildeliste:

<https://creativemarket.com/blog/visual-guide-to-font-styles>
<https://typelayoutbmcc.wordpress.com/type-classifications-terms/>
<https://typelayoutbmcc.wordpress.com/type-classifications-terms/>
<https://design.tutsplus.com/articles/the-different-types-of-fonts-when-to-use-each-font-type-and-when-not--cms-33346>
<https://courses.lumenlearning.com/boundless-arthistory/chapter/the-enlightenment/>
<https://www.nbi.ku.dk/hhh/videnskab%20i%20kunsten/kapitler/oplysningstiden/>
<https://en.wikipedia.org/wiki/Rococo>
<https://da.wikipedia.org/wiki/Nyklassicisme>
<https://ilovetypography.com/2007/11/06/type-terminology-humanist-2/>